

Adam og Eva

- Der er noget galt med vognen, Adam

.. når den vælter, kan den ikke køre.

- Det er let lavet, kvinde..

vi sætter bare hjul på toget også

JEG VAR DRONNING DENGANG

FORTSAT FRA SIDE 3

Hun har ingen illusioner om sig selv, hun ved, at hun er »flyv, stjerner«, at hun forsøger et »come back«. Hun indrømmer åbent, at hun har været stjerne og at det er mange, mange år siden.

Hun ler: »Gode gamle »dengang«.

Hun kommenterer: »Det er for sent at skabe myter nu. Jeg har aldrig været smuk. Min styrke har altid været, at jeg ikke har haft illusioner i den retning. Jeg har aldrig brudt mig om mine øjne. På den anden side har jeg aldrig været særlig optaget af, hvordan jeg så ud på film. Jeg mener — jeg blev født grimt!«

En svag, pibende stemme afbrød hende fra baggrunden. Det var én af Bette Davis trofaste, gamle, kvindelige beundrere, der talte. Hendes bemærkning var tænkt som et kompliment: »Jamen, ved De hvad, Mrs. Davis, vi kvinder så alle Deres film, netop fordi det var Bette Davis-film. Jeg mener, vi vidste, hvad vi gik ind til, De svigtede os aldrig.«

Det var en smukt tænkt kompliment, men desværre var den temmelig dårligt udformet.

Bette Davis smilede. Et ondskabsfuldt smil. Et slag i ansigtet.

Dette Davis-smil har været hendes måske bedste våben i hendes konstante krige med producere, kritikere og forhenværende ægtemænd. Dette blide, spottende smil, der har fået kæmpemæssige fjender til at krybe i ly i det nærmeste hjørne.

Hun taler om sin kunst: »Hvad man selv er, og hvad man spiller, det er to vidt forskellige ting. Jeg har aldrig brudt mig om bare at spille helte. En rolle skal være afsluttet. Hun kan være god eller ond, det er ligegyldigt, bare hun eller den er afsluttet. Selvfølgelig spiller jeg selv med i mine egne roller, man kommer aldrig sin personlighed til livs.

Hvis man har læst én bog af Dickens, vil man kunne genkende stilen, hvis man fik en

anden af hans bøger stukket i hånden, også hvis titelbladet var fjernet.

JEG spurgte Bette Davis, om hun nogen sinde havde beklaget, at hun var »filmsstjerne«, om hun ikke ville have haft mere prestige, hvis hun havde været »rigtig teaterskuespillerinde«?

»Aldrig«, brølede hun — næsten som en vulkan i udbrud.

»Aldrig. De må ikke glemme, at da jeg kom til Hollywood var det ikke som en tilfældig sweaterpige, der var blevet opdaget i

en kaffebar. Jeg var allerede anerkendt. Som scene-skuespillerinde på Broadway. Og jeg kan godt sige, at jeg hader skuespillerinder, der får myrekryb af at blive kaldt filmstjerner.

Jeg har været filmdronning i over 15 år — heller ikke det beklager jeg. Davis fik sit store come back for to år siden i skækk-filmen »Hvad blev der egentlig af Baby Jane?«

I USA blev filmen ikke blot en personlig sejr for Bette Davis, den blev også noget af en psykologisk milesten for mange andre glemte midaldrende skue-

spillerinder. I Bette Davis sejr som 50-årig så de et håb for dem selv.

Bette Davis: »For tiden foretrækker jeg at være mig selv fremfor at være de af mine gamle kolleger, som engang var smukke. De sidder og kigger på. Ser deres egen verden smuldre bort. Det må være skrækkeligt, når skønheden forsvinder og man opdager, at man ikke har talent at sætte i stedet.«

Hun tændte en cigaret og slog ud med armene — en gang til.

»Nå, men det har nu ikke været noget problem for mig. Jeg

har lært mit håndværk, indefra.« Og endnu en gang det spottende smil på de bløde læber.

»Jeg ligner ikke de der Hollywood-idioter. Jeg er ikke interesseret i minikpelse. Jeg vil have roller. Jeg har aldrig brudt mig om andet. Kan De huske dengang, jeg spillede Elizabeth den Første? Nej, det kan De vel ikke. De er så ung. Men jeg har altså spillet Elizabeth — som 60-årig. Jeg var 30 dengang. Jeg var så vild efter den rolle, at jeg plukkede mine øjenbryn af og barberede mig skaldet bare for at komme til at ligne hende en lille smule. Min mand blev tosset.«

det min far

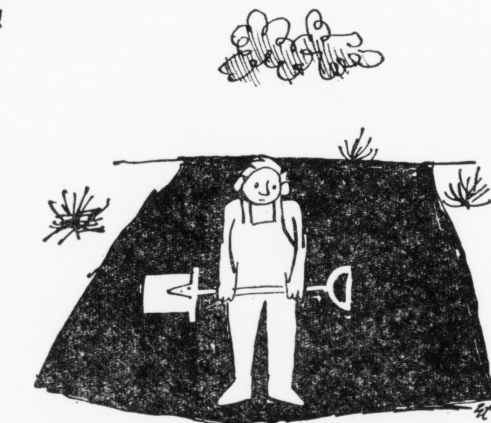

IGÅR var vi allesammen ute i en ny have, fordi en mand som min far kender, der hedder Hansen, har købt en hel grasmark lisse stor som Kongens Nytorv. Og min far ska' hjælpe ham i gang, fordi han har aldrig set jord før men kuns været i vores have én gang og set hvodden min far gør.

Dejlign tid og få jord under neglerødderne på, sa'e min far. Den må du fame se og få hegn om inden folk tror det deres omtrent og slæver jord hjem te' pottleplanterne. Store huller bliver der og ligner en grusgrav, hvist du ikke passer på. Lav først en have-løge, så de ka' se der er en mand på. Bare en billig én og mal den hvid.

Hansen sa'e, han ville se og få sig et lille hus først og gå ind i, når det regner, hvist han ku' finde ud af taget og hvodden det sku'ligges. Om min far ku' mon?

Vi ka' sgu' da sagtens lave et bitte hus, sa'e min far. Det bare lige og ta' nogen bræder og skære af bagefter i vinkel og pap på og et nyt vindu' og kigge ud af. Og så se og få noget i jo'ren hurtigt, så du ikke kommer bagud af dansen, når de andre har kartofler og dild og robeder. Få nogen rababerknolle et sted og så ned med dem osse. Dejlign te' grød, og konen

bli'r glad og ve' med hver gang.

Om Hansen sku' se og få en bonde te' og pløje hele jo'ren?

Gu' ska' du ej sa'e min far. Grasset kommer bare igen meget værre, lissedan som det er bundet sammen med sejlergarn. Ska' helt væk. Samles sammen og en tændstik te'.

Her ska' vi ha' tullepaner, sa'e Hansen og pegede. Købte en hel spandfuld løg for 1 krone nede i Istedgade hos en blomsterbutik. Billigt og ha' en have. Gule og lange hvide, sa'e damen.

Ja, om to år, sa'e min far. Nogen små puslinger, der står og hænger med stilken. Bar løgn. De ska' først ligge nede og varme sig, og så er de nok røde allesammen, måske.

Se hellere og få jer en makketender først, sa'e min far, fordi han er det vigtigste i en havsforening efter formanden. På næste søndag kommer vi og bygger det hus, Hansen, og så ta'r vi nogen afliggere med af vores hyldebærtræ og nogen gyldenris, fordi de breder sig hurtigt og ser dyre ud.

crasmus.

BETTE DAVIS har aldrig brudt sig om ægteskabet som institution. Hun kalder det mandens sidste skanse i kønnens krig.

Hun tilføjer, at alle odds altid synes at have været mod hende. Alt har lagt sig i vejen for hendes eventuelle muligheder for at finde, hvad man kunne kalde lykken.

Da hun som 20-årig begyndte at arbejde, var det for at forsørge sig selv og sin mor, Ruthie. Bette Davis blev på en måde sin mors mand, sin søsters fader og senere, da hun giftede sig, far og mor for sine fire mænd. Hun kommer ind på sine mange skilsmisser og kommenterer: »For eller siden må man indrømme, at man har fejlet. Og det er i virkeligheden skrækkeligt, for der er ikke noget, jeg holder så meget af som mænd. Jeg kan bare ikke være gift med dem.«

Var hun bitter over, at Hollywood havde glemte hende i over 7 år? Bette Davis smilede bittert, da hun fortalte om, hvordan hun var blevet bedt om at spille en birolle i Kim Novak-filmen »Of Human Bondage«.

BETTE DAVIS, som havde hovedrollen første gang den Sommeret Maugham-roman blev filmatiseret, snævrede: »Jeg sagde til dem, at det var smukt af dem at bede mig om på den måde at stå som garant for deres undvinding af min film, men at jeg desværre havde så frygteligt travlt for tiden. Og, tilføjede hun, »det lykkedes mig at sige det, uden at hæve stemmen det mindste.«

Hun skubbede den skrækkelige urtepotte af en hat på plads og forlod lokalet med sin andekatte-agtige gang.

En pressefotograf kommenterede: »Den hat — den skrækkelige påklædning — hvordan pokker skal jeg få hende til bare at ligne en filmstjerne på billedet?«

Han vidste ikke, at han lige havde taget billeder af et mirakel. En dronning i færd med at genvinde sin trone.

WEEKEND

A-PRESSENS SØNDAGSTILLÆG

Adresse:
Nr. Forlagsgade 49
København K.
Tlf. Central 13 95

Redigeret af:
Robert Corydon

Lay-out:
Kaj Hansen

Redaktør:
Claus Becker (ansvarshavende)
Harry Rasmussen og Hans Rishøj